

24^e zondag door het jaar 10-11 september 2022

— decanaat Poperinge

Aperitief: The Boxer - Simon and Garfunkel (1969)

https://www.youtube.com/watch?v=I3LFML_pxIY

I am just a poor boy
Though my story's seldom told
I have squandered my resistance
For a pocketful of mumbles such are promises
All lies and jest
Still a man hears what he wants to hear
And disregards the rest, mhmm

When I left my home and my family
I was no more than a boy
In the company of strangers
In the quiet of a railway station running scared
Laying low, seeking out the poorer quarters
Where the ragged people go
Looking for the places only they would know

Asking only workman's wages
I come looking for a job
But I get no offers just a come-on
from the whores on Seventh Avenue
I do declare there were times
when I was so lonesome
I took some comfort there

Now the years are rolling by me
They are rocking evenly
I am older than I once was
And younger than I'll be, that's not unusual
It isn't strange after changes upon changes
We are more or less the same
After changes we are more or less the same

Then I'm laying out my winter clothes
And wishing I was gone, going home
Where the New York City winters
aren't bleeding me
Leading me, going home

In the clearing stands a boxer
And a fighter by his trade
And he carries the reminders
Of every glove that laid him down
And cut him 'til he cried out
In his anger and his shame
"I am leaving, I am leaving"
But the fighter still remains, mhmm

Ik ben maar een arme jongen
wiens verhaal zelden wordt verteld
Ik heb mijn krachten verspild
voor een zak vol lucht, zoals beloften zijn
Alle leugens en grappen,
nog steeds hoort een man wat hij wil horen
en negeert de rest, mhmm...

Toen ik mijn huis en mijn familie verliet
was ik niet meer dan een jongen
in het gezelschap van vreemden
in de beangstigende stilte van een treinstation.
Blut zijnde, uitvlooiend de armere wijken
waar de haveloze mensen naar toe trekken
Op zoek naar de plaatsen die alleen zij kennen.

Vragend alleen een arbeidersloon
ging ik op zoek naar een baan
maar ik kreeg geen aanbiedingen
alleen 'n come-on van de hoeren op 7th Avenue
Ik beken dat er tijden waren
dat ik zo eenzaam was
dat ik daar wat troost zocht.

Nu rollen de jaren aan mij voorbij
ze kabbelen gelijkmatig.
Ik ben ouder dan ik ooit was
En jonger dan ik zal zijn, dat is niet vreemd.
Het is niet vreemd na veranderingen op
veranderingen; we zijn min of meer hetzelfde
Na veranderingen zijn we min of meer hetzelfde

Dan leg ik mijn winterkleden klaar
En wenste dat ik weg was, naar huis kon gaan
waar de winters van New York City
me niet laten bloeden,
mij leidend, naar huis gaand

Op ring staat een bokser
en een vechter door van beroep
en hij draagt de herinneringen
van elke handschoen die hem neerlegde
en hem sneed hem tot hij het uitschreeuwde
in zijn woede en zijn schaamte:
"Ik ga weg, ik ga weg"..
maar de vechter blijft nog steeds, mhmm

Een eigentijdse versie van een verloren zoon, zo zou je dit lied kunnen omschrijven. Van huis weggetrokken en in een grootstad verzeild geraakt, worstelend met de eenzaamheid en de armoede. Na een zoveelste uppercut verlangt hij terug naar huis, maar iets weerhoudt hem. De vechter geeft niet op en dat is zijn sterkte. Maar de uitzichtloosheid voel je, het gebrek aan perspectief, aan een warme thuis en liefdevolle vader.

Intredelied: Hoe is Uw Naam (ZJ 566)

<https://www.youtube.com/watch?v=48RJtAGFmVI>

Hoe is uw naam, waar zijt Gij te vinden,
eeuwige God, wij willen U zien.
Geef ons vandaag een teken van liefde.

Eeuwige God, wij willen U zien,
geef ons vandaag een teken van liefde.

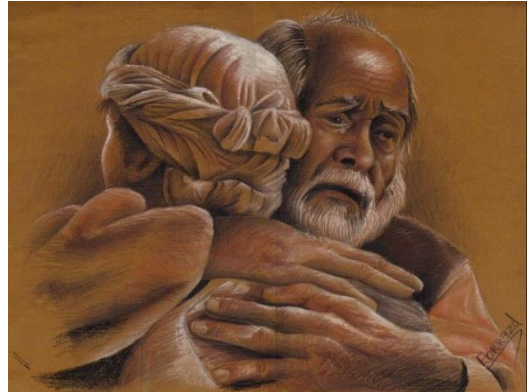
Want wat de hemel is voor de aarde,
dat is uw liefde voor hen die geloven.
Geef ons vandaag een teken van liefde.

Gij, de vergeving van alle zonden,
recht en gerechtigheid voor deze wereld.

Gij, de vergeving van alle zonden,
geef ons vandaag een teken van liefde.

Gij kent ons toch, Gij zult niet vergeten,
dat wij uw mensen zijn, Gij, onze God.

Hoe is uw naam, waar zijt Gij te vinden,
eeuwige God, wij willen U zien.
Geef ons vandaag een teken van liefde

Welkom

Toen de jongste zoon,
na te zijn verloren gelopen in de wijde wereld,
met een klein hartje naar huis terugkeerde,
zei de vader:
"Feest en vrolijkheid moet er zijn
want mijn zoon was dood en is weer levend geworden,
hij was verloren en is teruggevonden."

Met deze parabel leert Jezus ons
dat zijn Vader ons steeds barmhartig opwacht
telkens we ons falen erkennen
en de moed opbrengen
om naar Hem terug te keren.
Laten we dit samen biddend uitspreken.

Gebed om ontferming

Hier, in Gods tegenwoordigheid,
willen wij eerlijk en oprecht in ons eigen hart kijken.
Zo kunnen wij nieuwe mensen te worden.

L.: Voor die jongste zoon in ons
die uit het huis van de Vader weggaat
op zoek naar andere waarden
dan deze die U, Vader, ons hebt aangereikt.
Heer, ontferm U over ons.

Voor die jongste zoon in ons
die zo moeilijk kan terugkeren
naar het huis van de Vader om zijn zwakheid te belijden,
zijn schuldgevoel los te laten
en de onvoorwaardelijke liefde van de Vader te erkennen.
Christus, ontferm U over ons.

Ook voor die oudste zoon in ons
die ten onder gaat aan de diepe klacht:
"Ik deed zo mijn best,
ik werkte zo lang en hard
en toch heb ik niet ontvangen
wat anderen zo gemakkelijk krijgen".
Heer, ontferm U over ons.

Eer aan God

Eer aan God in de hoge.

Wij loven U, Vader,
scheppende Kracht,
Bron van liefde.
Wij loven U, Jezus Christus,
Zoon van God,
Weg, Waarheid en Leven.
Wij loven U, Heilige Geest,
Vuur, brandende Liefdeskracht.

Eer aan God in de hoge.

Vrede op aarde
voor mensen die eenvoudig zijn,
voor mensen die zachtmoedig zijn,
voor mensen die barmhartig zijn,
voor mensen die luisteren
naar het Woord van God
en het onderhouden.

Eer aan God in de hoge.

Vrede op aarde
en liefde onder alle mensen:
liefde die nieuw maakt en heelt,
liefde die hoopt en duldt,
liefde die blijft in tijd en eeuwigheid. Amen.

Openingsgebed:

U God, die ons blijvend zoekt,
die niets liever wilt
dan ons te laten delen in uw feest van liefde,
doe ons inzien
dat wij voortdurend leven uit uw hand.
Kom ons tegemoet,
wek ons steeds opnieuw tot leven,
omkleed ons met uw vreugde.
Dan zullen wij met ons hart
uw hart verstaan dat warm klopt voor elke mens. Amen.

Bij de lezingen:

In de eerste lezing herinnert Mozes God aan zijn trouw tegenover zijn volk. Op grond van die trouw is God bereid tot vergeving en barmhartigheid. In de tweede lezing spreekt Paulus zijn dankbaarheid uit, omdat hij door God uit zijn zondig bestaan werd gered. In de evangelielezing leert Jezus ons dat Gods liefde stand houdt, ook als de mens God de rug toekeert.

Eerste lezing: Uit het boek Exodus   (Ex., 32, 7-11. 13-14)

7   In die dagen sprak de Heer tot Mozes:
`Ga nu naar beneden, want het volk dat u uit Egypte hebt geleid,
is tot zonde vervallen.
8   Ze zijn nu al afgeweken van de weg die Ik hun had voorgeschreven:
ze hebben een stierkalf gemaakt, ze buigen zich daarvoor neer,
ze dragen er offers voor op en schreeuwen:
`Israël, dit is de god die u uit Egypte heeft geleid.'" '
9   Ook sprak de Heer tot Mozes:
`Ik zie nu hoe halsstarrig dit volk is.
10   Laat Mij begaan,
dan zal Ik hen in mijn brandende toorn vernietigen.
Maar van u zal Ik een groot volk maken.'
11   Mozes trachtte de Heer zijn God gunstig te stemmen en vroeg:
`Waarom, Heer, zou U uw toorn laten woeden tegen uw volk,
dat U met grote kracht en sterke hand uit Egypte hebt geleid?
13   Denk aan uw dienaren Abraham, Isaak en Israël,
aan wie U onder ede beloofd hebt:
`Ik zal uw nakomelingen talrijk maken als de sterren aan de hemel,
en heel het land waarover Ik heb gesproken
zal Ik uw nakomelingen voor altijd in bezit geven.
Het zal voor eeuwig hun erfdeel zijn.'" '
14   Toen zag de Heer af van het onheil
waarmee Hij zijn volk had bedreigd.

Tussenzang: **Ps. 51 (50), 3-4, 12-13, 17 en 19**

Refr.: Ik ga weer naar mijn vader.

God, ontferm U over mij in uw barmhartigheid,
delg mijn zondigheid in uw erbarmen.

Was mijn schuld volkomen van mij af,
reinig mij van al mijn zonden.

Schep in mij een zuiver hart, mijn God,
geef mij weer een vastberaden geest.

Wil mij niet verstoten van uw Aanschijn,
neem uw heilige Geest niet van mij weg.

Heer, maak Gij mijn lippen los,
dat mijn mond uw lof kan zingen.

Wat ik offer, God, is mijn boetvaardigheid,
een vermorzeld en vernederd hart wijst Gij niet af.

Tweede lezing:

(1 Tim. 1. 12-17)

Uit de eerste brief van de apostel Paulus aan Timotheüs

Dierbare,

12 Ik zeg dank aan Hem die mij gesterkt heeft, Christus onze Heer, omdat Hij mij vertrouwen heeft geschonken, door mij in zijn dienst te nemen,

13 hoewel ik vroeger een godslasteraar was, een vervolger en een overmoedige.

Maar ik heb barmhartigheid ondervonden, omdat ik, nog ongelovig, handelde in onwetendheid.

14 De genade van onze Heer heeft mij overstelpt, en daarmee het geloof en de liefde die in Christus Jezus zijn.

15 Dit woord is betrouwbaar en verdient volledige instemming: 'Christus Jezus is in de wereld gekomen om zondaars te redden.'

En de eerste van hen ben ik.

16 Daarom juist heb ik barmhartigheid ondervonden: Christus Jezus wilde aan mij als eerste

heel zijn lankmoedigheid tonen, als een voorbeeld voor allen die in de toekomst op Hem zouden vertrouwen, omwille van het eeuwige leven.

17 Aan de koning van de eeuwen, aan de onvergankelijke, onzichtbare, enige God zij de eer en de glorie tot in alle eeuwigheid! Amen.

Tussenzang: Erbarm U God (ZJ 320)

https://www.youtube.com/watch?v=SwuIJh_IDM

Erbarm U, God, en delg genadig
het kwaad dat ik heb aangericht
en was mij schoon: ik zie gestadig
mijn zonden voor mijn aangezicht.

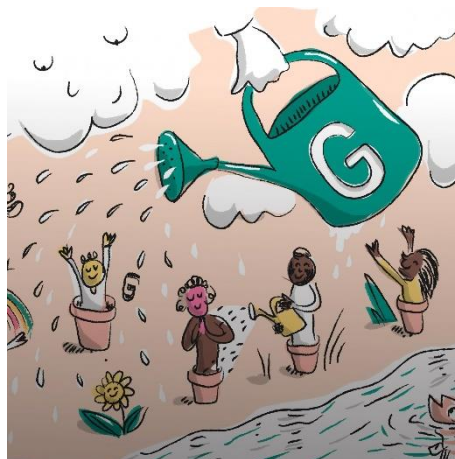
Open mijn mond om U te loven, stort in mijn hart, een nieuwe geest!

Ik heb mij tegen U misdragen,
voor U alleen heb ik misdaan:
Gij moogt voor uw gericht mij dagen,
en in rechtvaardigheid mij slaan.

Laat in mijn hart uw wijsheid zinken,
herschep mijn hart in zijn geheel;
besprenkel mij, ik zal weer blinken
en schitteren als verse sneeuw.

Laat mij de roep der vreugde horen
en wek zijn weergalm in mijn ziel:
Ik roep terug al wie verloren
uit uw genade nederviel.

Geen brandaltaar kan U behagen;
maar uw barmhartigheid aanschouwt
wat ik bereid als offergave:
een hart vol deemoed en berouw.

Evangelie: (Lc. 15, 1-32)

Uit het heilig evangelie van onze heer Jezus Christus volgens Lucas

- 1 Telkens kwamen alle tollenaars en zondaars naar Jezus luisteren.
- 2 De farizeeën en Schriftgeleerden spraken daar schande van en zeiden:
`Die man ontvangt zondaars en eet met hen.'
- 3 Maar Hij vertelde hun deze gelijkenis:
- 4 `Als een van u honderd schapen heeft en er één van verliest,
laat hij dan niet de negenenegentig andere schapen
in de eenzaamheid achter om op zoek te gaan naar het verloren schaap,
totdat hij het vindt?
- 5 En als hij het gevonden heeft,
neemt hij het vol blijdschap op zijn schouders;
- 6 thuisgekomen roept hij zijn vrienden en buren en zegt hun:
`Deel in mijn blijdschap
want ik heb mijn verloren schaap weer teruggevonden.'
- 7 Ik zeg u, zo zal er in de hemel meer blijdschap zijn
over één zondaar die zich bekeert,
dan over negenenegentig rechtvaardigen die geen bekering nodig hebben.
- 8 Of als een vrouw die tien drachmen heeft, er één verliest,
steekt ze dan niet een lamp aan,
veegt het huis en zoekt zorgvuldig totdat zij die drachme vindt?
- 9 En als zij die gevonden heeft,
roept ze haar vriendinnen en buren en zegt:
`Deel in mijn blijdschap, want de drachme die ik verloren had,
heb ik teruggevonden.'
- 10 Zo, zeg Ik u, is er blijdschap bij de engelen van God
over één zondaar die zich bekeert.'
- 11 Hij zei: `Iemand had twee zonen.
- 12 De jongste zei tegen zijn vader:
`Vader, geef mij mijn deel van de erfenis.'
En hij verdeelde zijn vermogen onder hen.
- 13 Niet lang daarna vertrok de jongste zoon met al zijn bezit naar een ver land,
waar hij het verkwistte in een losbandig leven.
- 14 Toen hij alles opgemaakt had, kwam er een zware hongersnood over dat land
en ook hij begon gebrek te lijden.
- 15 Hij zwierf rond tot hij in dienst trad bij een van de inwoners van dat land;
die stuurde hem het veld in om varkens te hoeden.
- 16 Graag had hij zijn honger gestild met het voer dat de varkens aten,
maar niemand gaf hem wat.
- 17 Toen kwam hij tot zichzelf en zei:
`Zoveel dagloners van mijn vader hebben brood in overvloed,
en ik verga hier van de honger!
- 18 Ik ga terug naar mijn vader.
Ik zal hem zeggen:
Vader, ik heb gezondigd tegen de hemel en tegen u;
- 19 ik ben het niet meer waard om uw zoon te heten,
behandel me als een van uw dagloners.'
- 20 En hij ging terug naar zijn vader.
Toen hij nog ver van huis was, zag zijn vader hem al en werd ontroerd;
snel liep hij op hem toe, viel hem om de hals en kuste hem.
- 21 `Vader,' zei de zoon tegen hem,
`ik heb gezondigd tegen de hemel en tegen u;
ik ben het niet meer waard om uw zoon te heten.'
- 22 Maar de vader zei tegen zijn slaven:
`Haal vlug de mooiste kleren en trek ze hem aan,
doe een ring aan zijn vinger en schoenen aan zijn voeten.
- 23 Haal het gemeste kalf en slacht het; laten we eten en feestvieren,

24 want mijn zoon hier was dood en is weer levend geworden,
 hij was verloren en is teruggevonden." En het feest begon.
 25 Maar zijn oudste zoon was nog op het land.
 Toen hij naar huis kwam, hoorde hij muziek en dans.
 26 Hij riep een van de knechten en vroeg wat er te doen was.
 27 Die antwoordde:
 `Uw broer is thuisgekomen en uw vader heeft het gemeste kalf geslacht,
 omdat hij hem gezond en wel terug heeft."
 28 Toen werd hij kwaad en hij wilde niet binnenkomen.
 Daarop kwam zijn vader naar buiten
 en probeerde hem tot andere gedachten te brengen.
 29 Maar hij gaf zijn vader ten antwoord:
 `Ik dien u nu al zoveel jaren en nooit heb ik een gebod van u overtreden,
 maar mij hebt u nog nooit een bokje gegeven
 om met mijn vrienden feest te vieren.
 30 Maar nu die zoon van u is thuisgekomen,
 die uw vermogen met hoeren heeft verbrast,
 hebt u voor hem het gemeste kalf geslacht."
 31 Maar hij zei :
 `Jongen, jij bent altijd bij me en alles wat ik heb is van jou.
 32 We moeten feestvieren en blij zijn,
 want die broer van je was dood en is weer levend geworden,
 hij was verloren en is teruggevonden." ' "

Overwegingen:

In de drie zoek-parabels wordt ons een Godsportret geschilderd.

Waar het in deze drie parabels van Jezus in de eerste plaats over gaat, is de barmhartigheid en 'vindingrijkheid' van God. Hij zoekt de mens want Hij wil hem vinden, hoe ver hij misschien ook is afgedwaald... Hij ziet naar hem uit.

Het beeld van God als de Grote Zoeker, de Vindingrijke, de Tweedekansen-God, is een heel positief beeld, dat ontzettend troostrijk en bemoedigend is. Het zegt dat er een Goddelijke herder is die onvermoeibaar naar ons op zoek gaat. Naar ons! Een goddelijke huisvrouw – een ander beeld van God – kamt het hele huis uit om jou en mij terug te vinden. Een goddelijke vader loopt elke dag het tuinpad af en tuurt in de verte om jou en mij op te wachten en in de armen te sluiten, te genezen van ons heim-wee, ons verlangen om weer thuis te komen, wat er ook gebeurd is...

De eerste zin van de parabel van de goede herder is niet toevallig een vraag: wie van u zou het niet zó doen: een verloren schaap gaan zoeken... - dat spreekt toch vanzelf? Dat is wellicht één van de treffendste momenten in het verhaal: de Goddelijke Liefde houdt geen rekening met de moeite die al dat zoeken kost. Neen, God kan het zoeken van wie of wat verloren is niet laten. God kan niet zonder de mens. Hij wil ons niet verloren hebben. Hij wil ons niet kwijt zijn. Zonder ons is de hemel geen hemel voor Hem, en de aarde geen aarde...

En toch is het niet allemaal vanzelfsprekend. Er kunnen heel veel vragen door ons hoofd gaan, bij elk van de parabels. Waarom heeft dat schaap de kudde verlaten, waarom verliest die vrouw dat zilverstuk, waarom trekt die zoon weg?

De situatie van de vrouw, dat lijkt geen probleem: ze is eventjes zorgeloos geweest, of verstrooid. We kennen dat. 'Waar heb ik mijn autosleutels nu weer gelaten?' 'Oei, ik vind mijn portefeuille niet.' 'Waar ligt dit of dat nu weer?' De dagelijkse vergetelheden en verstrooidheden. Niets ergs, maar wel vervelend. En de opluchting als we het terugvinden.

Heel anders dan dat schaap dat de kudde verlaat en die jongen die het thuis aftrapt. Waarom doen ze dat? Werd dat schaap misschien niet aanvaard in de kudde? Was het een zwart schaap? Of was het een eigenzinnig schaap of een schaap dat nooit tevreden was met wat het had en het gras aan de andere kant altijd groener vond?

En die zoon: voelt hij zich misschien niet goed in zijn vel als jongste zoon? Wordt hij gedomineerd door zijn oudere broer? Werd het generatieconflict te groot of wilde hij

gewoon de wereld verkennen? Wie zal het zeggen? Feit is dat zowel hij als het schaap de kudde verlaten, en dat de waarom-vraag niet beantwoord wordt, meer nog: ze wordt zelfs niet gesteld. We krijgen alleen de reactie van de herder en van de vader, en die zijn niet zo evident.

Misschien vinden we de herder zelfs onverantwoord. Wie laat nu 99 schapen in de wildernis achter om één verloren schaap te gaan zoeken? De kans dat hij het vindt is klein, de kans dat hij bij zijn terugkeer de 99 andere schapen heelhuids terugvindt is wellicht nog kleiner. En toch doet hij het, want de kudde moet voltallig zijn. Geen enkel schaap mag verloren gaan.

Ook de vader zullen we wellicht maar met moeite begrijpen. Zo'n uitbundigheid, geen enkel verwijt, zelfs geen vraag. Nee, alleen maar vreugde en overdaad.

Die herder en die vader, ze lijken wel een beetje gek te zijn. En dat zijn ze ook. Zij zijn beeld van God. En Hij is gek op ons. En dan doe je van die dingen die voorbij het verstand en het pure redeneren gaan. Het hart gaat altijd een stapje verder, de ander tegemoet, hoe verloren die zich ook kan voelen. Het hart heeft maar één droom: de ander die zich verloren weet, weer het leven in dragen. Elkaar het leven in dragen, dat ook dat ons mag gegeven zijn ...

Amen.

Mieke Kerckhof

Onderweg
en niet weten waarheen.
Maar ergens staat in mij gegrift:
dit is de weg die je moet gaan,
en Gij gaat voor mij uit.

Onderweg
en geen spoor, geen kompas.
Maar ergens staan tekens in mens en natuur:
tekens van leven die spreken van U.

Onderweg
en nauwelijks wetend waarom.
Maar als ik luister naar de stilte
en rust in mijn binnenste,
dan hoor ik U in mijn lief en leed,
dan weet ik U in mijn tijd en eeuwigheid. Amen.

Soms verstop ik me voor Jou, God.
Waarom?
Ik weet het niet.
Is het omdat ik aan jouw liefde twijfel?
Of heb ik veeleer schrik voor mezelf
en wil ik Je mijn kwetsbaarheid niet tonen?
Wat er ook van zij,
neem mij alsjeblieft op je schouders
als ik zelf mijn weg niet meer vind.
En geef ook mij
een hart dat op zoek durft gaan
naar al wie verloren is
en zich eenzaam voelt.

De verloren zoon in ons

In iedere liefde
komt een moment
dat je bij mekaar
niets meer te bewonderen hebt;
Wonden van té harde woorden
en misbruikt vertrouwen
worden zelfs door de tijd amper geheeld.
Hooggespannen verwachting
werd bittere ontgoocheling.
Aanbidding werd haat.

Uitpraten helpt niet meer:
je kent mekaar al door en door.
Gebreken zijn niet meer te verbergen.
Van de idealen en de dromen is alleen
wat naakte schamelheid overgebleven.

En misschien
heel diep van binnen de vraag
die men niet meer stellen durft:
Zou jij nu nog van mij willen houden?

In elke liefde
komt dat cruciale moment
dat een mens heel diep moet kiezen:
ofwel geef je het kwaad een kans
ofwel mekaar.
Vergeven heet het dan:
mekaar aanvaarden zoals je maar bent
en niet meer zoals je zou moeten zijn.

Zo heeft God de wereld liefgehad. (Carlos Desoete)

Woorden van geloof: (naar Frans Cromphout)

Ik geloof in God,
de God der Beloften,

die ons tot leven roept,
die verdrukten opricht en zwakke mensen thuisbrengt.
Hij is de levende God.

Ik geloof in Jezus,
die gekomen is om te zoeken en te redden wat verloren was

die zich gegeven heeft voor alle mensen,
om de verspreide kinderen van God samen te brengen in één huis.
Hij is de Hoop van de wereld.

Ik geloof in de Geest,
de Geest van vrede en eenheid
die ons eenzelfde taal doet spreken,
die ons tot gastvrijheid nodigt

die waar zal maken al wat ons werd beloofd.
Hij is de Geest van de beloften. Amen.

Voorbeden:

Bidden wij voor allen die zich niet geaccepteerd weten,
die kennelijk niet mogen zijn zoals ze zijn;
voor allen die zich afgeschreven voelen, vastgepind op hun verleden:
dat er mensen voor hen opstaan die het voor hen opnemen.
Laten wij bidden...

Bidden wij voor allen die verdwaald zijn in hun eigen problemen;
voor allen die hun gevoel voor eigenwaarde hebben verloren:
dat zij door mensen, vol begrijpende liefde,
terug op weg gezet worden naar een positieve toekomst.
Laten wij bidden...

Bidden wij voor allen die elkaar zijn kwijtgeraakt;
voor allen die in onmin leven met anderen en dat soms al jaren:
dat ze de moed opbrengen de eerste stap terug naar elkaar te zetten.
Laten wij bidden...

Lied: **Een vader had twee zonen - Hanna Lam/ Wim ter Burg**

(jammer genoeg niet gevonden op Youtube)

Een vader had twee zonen; de een ging ver van huis,
ging in de vreemde wonen, hij bleef niet langer thuis.
En al het geld dat hij bezat, verbraste hij daar in de stad.
Toen kwam er hongersnood en hij zat bij de varkens neer
en had geen stukje brood.

Een zoon ging naar zijn vader: een arme bedelaar.
Berouwvol klam hij nader, de vader stond al klaar.
Hij liep hem haastig tegemoet, en heeft hem weer als zoon begroet.
Al was hij alles kwijt, de vader richtte een feestmaal aan,
en maakte hem geen verwijt.

Een vader had twee zonen; de een bleef buiten staan,
hij wou niet binnenkomen, niet naar het feestmaal gaan.
Hij vond zijn jongste broer te slecht, toen wees zijn vader hem terecht:
Jij bent altijd bij mij, maar deze zoon die dood was, leeft!
Kom binnen, wees toch blij.

Gebed over de gaven

God en Vader,
zoals de barmhartige vader in onze parabel
zijn teruggekeerde zoon naar de feesttafel leidde,
zo nodigt U ons nu uit aan uw tafel van brood en wijn.
Brood dat niet eetbaar is als we het niet breken en delen,
wijn die niet te genieten is
als hij slechts gedronken wordt voor eigen genoegen.
Leer ons breken en delen, God,
leer ons gemeenschap te vormen en feest te vieren,
leer ons thuiskomen bij elkaar,
en bij U, ons aller Vader. Amen.

Groot Dankgebed

God, onze Heer en Vader,
wij zijn hier bijeen om U te danken, te loven en te prijzen.
Bij U begint het leven en de liefde;
alles wat wij hebben, hebt U ons geschonken.

U kent ons, U houdt van ons.
U bent de Schepper,
U bent het Begin en het Einde van alles.

Uw Zoon is mens geworden.
Hij heeft ons geleerd wie U bent.
Samen met Jezus Christus en met elkaar
zijn wij hier om tot U te bidden.

Wij danken U voor heel de aarde:
voor de bergen en de bomen,
voor de zon en de zee,
voor alles wat er groeit en bloeit;
voor het leven en de liefde,
voor de mensen hier en overal.

Alle mensen zijn op weg naar U,
naar uw geluk en vrede voor altijd.
Daarom bidden wij samen: **Heilig ...**

U die ons de aarde geeft om te bewonen,
U weet dat wij tekort schieten
in het verwezenlijken van vrede en gerechtigheid.
Toch roept U ons op om recht te doen en goed te zijn.
Wij bidden voor hen die het meest weerloos zijn:
kinderen, armen, mishandelde en hongerige mensen,
vluchtelingen, zieken en stervenden,
voor mensen zonder toekomst
en voor allen die groot lijden moeten dragen.

Niet voor de dood, maar voor het leven hebt U ons gemaakt.
Zend ons uw Geest,
geef ons de kracht om beter mens te worden;
dat wij geen leegte najagen, geen waarheid ontvluchten,
uw naam niet vergeten en uw wil volbrengen.
Wij willen het brood van deze wereld
delen met elkaar
en al het kwaad dat ons wordt aangedaan vergeven
opdat uw Rijk kome.

Wij richten onze ogen op Jezus van Nazareth,
die uw naam geheiligd heeft,
uw wil volbracht;
die Brood en Wijn voor ons geworden is,
Voedsel en Vreugde, Vergeving van zonden.

INSTELLINGSVERHAAL

Wij bidden U, Heer,
laat de Geest van uw goedheid
onder ons blijven verder leven.
Moge uw leven en dood

ons helpen ook onszelf te geven
en nooit moedeloos te worden.
Moge wij allen eens opgenomen worden
in het Rijk van uw goedheid, vrede en vreugde.

U hebt het immers gezegd, Heer, en wij geloven U,
dat U ons nooit verlaat.
Door Christus, met Christus en in Christus
bieden wij U dit dankoffer aan
in de gemeenschap van uw Kerk
zoals U het hebt gewild
vandaag en alle dagen tot in eeuwigheid. Amen.

Onze Vader

Vanuit ons geloof in Jezus als Gods Zoon,
maken wij zijn Woorden tot de onze
en bidden tot zijn en onze Vader:

Onze Vader...

Laat uw barmhartigheid over ons stralen, God.
Keer U naar ons en wacht ons op met open armen.
Stimuleer het goede dat in ons sluimert
en maak ons even liefdevol en attent tegenover de anderen
zoals Jezus ons voordeed,
Hij, uw Zoon, de Messias.

Want van U is het Koninkrijk...

Vredeswens

Vrede betekent: het weer goed maken met je broer en je zus.
Vrede betekent: een ander net zoveel ruimte gunnen als jijzelf nodig hebt.
Vrede betekent: een hand uitsteken om een ander te helpen,
ook al denk je dat het niet zal helpen.
Heer, schenk ons uw vrede
opdat wij, op onze beurt,
vrede kunnen zijn voor anderen.

Die vrede van de Heer zij altijd met u.

Lam Gods

Communielied: De schapen alle honderd (ZJ 598)

<https://www.youtube.com/watch?v=I58DjqFdzRY>

De schapen alle honderd, die moeten binnen gaan,
maar een is afgezonderd naar eigen zin gegaan
Op alle honderd schapen die van de kudde zijn
heeft een de kooi verlaten en dwaalt in de woestijn.

De herder is verwonderd: waar is het schaapje heen?
Hij telt ze een voor een. Van al de honderd schapen
die Hem ter harte gaan heeft een de kooi verlaten
en is apart gegaan.

De herder is gedwongen naar de woestijn te gaan.
Hij heeft het schaap gevonden, zo komt het veilig aan
waar al de and're schapen alreeds verzameld zijn,
want wie de kooi verlaten die vinden de woestijn.

De mensen zijn gebonden door herders zonder hart,
zo hebben zij gezondigd en allen zijn zij zwart
Maar God wil van de schapen de goede herder zijn.
Hij heeft de kooi verlaten, Hij zoekt in de woestijn.

Slotgebed:

God, onze Vader,
help ons te leven in het besef
dat U genadig naar ons op zoek bent.
Sterk ons vertrouwen in uw zorg en barmhartigheid
die groter zijn dan ons falen.
Wijs ons - elke dag opnieuw -
de weg van Jezus, uw Zoon,
die ons thuis doet zijn bij U,
onze Vader tot in eeuwigheid. Amen.

Zegen en zending

Dessertje:

De vader wachtend op de terugkeer van zijn zoon... Danny Boy

- <https://www.youtube.com/watch?v=KZ3E7kIYtR0>
- Celtic Woman: <https://www.youtube.com/watch?v=DquA6KyHTos>

Oh, Danny boy, the pipes, the pipes are calling
From glen to glen, and down the mountain side.
The summer's gone, and all the roses falling,
It's you, it's you must go and I must bide.

But come ye back when summer's in the meadow,
Or when the valley's hushed and white with snow,
It's I'll be here in sunshine or in shadow,
Oh, Danny boy, oh Danny boy, I love you so!

But when ye come, and all the flowers are dying,
If I am dead, as dead I well may be,
You'll come and find the place where I am lying,
And kneel and say an Ave there for me.
And I shall hear, though soft you tread above me,
And all my grave will warmer, sweeter be,
For you will bend and tell me that you love me,
And I shall sleep in peace until you come to me!

Oh, Danny jongen, de doedelzak roept
Van dal tot dal, en langs de berghelling.
De zomer is voorbij en alle rozen verwelken,
Jij bent het, jij die moet gaan en ik moet wachten.

Maar kom terug als de zomer in de wei is,
Of wanneer de vallei verstild is en wit van sneeuw,
Het is dat ik hier zal zijn in de zon of in de schaduw,
Oh, Danny jongen, oh Danny jongen, ik hou zo van je!

Maar als je komt, en alle bloemen sterven,
Als ik dood ben, zo dood als ik maar kan zijn,
dan zal je komen en de plaats vinden waar ik lig,
En kniel neer en zeg daar een Ave (Maria) voor mij.
En ik zal je horen, hoewel je zacht boven me loopt,
En heel mijn graf zal warmer, zoeter zijn,
Want je zal buigen en me vertellen dat je van me houdt,
En ik zal in vrede slapen totdat je bij mij komt!